

سازمان همیاری در سیدنی و ما ایرانیان

برای ما ایرانیان در غربت، هر گونه همدلی و همبستگی و از همه مهمتر، همیاری ایرانیان نسبت به هم، غنیمتی است که بایست پاس داشت. با نیاز به چنین "امری" هر از چندگاه گروهی از ایرانیان دور هم گرد می آیند تا همیار شوند. "سازمان همیاری ایرانیان سیدنی"، یکی از قدیمیترین این تجمع ها و با بیش از بیست سال فعالیت از پایدارترین آنها است. متأسفانه، این موسسه که عنوان همیاری جامعه ایرانیان در سیدنی را یدک می کشد، به گرداب چند دستگی های تبعیض آمیزی افتاده است که بخاطر تلاش در عدم آن بوجود آمده بود. با نگاهی به این سازمان، چند عملکرد آن را در جامعه ایرانیان به آگاهی عمومی در سیدنی می رسانیم.

1 - برخورد به مسئله انتخابات رژیم در گذشته یکی از نقاط ضعف و انتقادی شدید به این سازمان بود، فردی از اعضای هیئت مدیره این سازمان در خرداد 1376 صندوق انتخابات رژیم اسلامی را در دفتر این سازمان می گذارد که این دهن کجی به ایرانیانی بود که از فشار، ظلم و زور این رژیم آواره شده اند. در ادامه آن وقتی رژیم جمهوری اسلامی در سال های بعد فعالیت های خود را در خارج گسترش داد و در سیدنی برنامه نروزی (سال 1387 - 2009) شاد همراه رقص و آواز برگزار کرد 2 نفر از اعضای هیئت مدیره سازمان همیاری در آن شرکت کردند (برای ما روشن نیست که آیا آن ها با دعوت سفارت آن جا حضور داشتند یا داوطلبانه رفته بودند).

2 - تناقض در اجرای دمکراسی: سه سال پیش در انتخابات سازمان همیاری بخش هایی از نمایندگان اصلاح طلب جمهوری اسلامی که در سیدنی - استرالیا هفته نامه ای هم دارند در یورش به انتخابات سازمان همیاری قصد تصاحب هیئت مدیره این سازمان را داشتند که خوشبختانه رای نیاوردند و شکست خوردند. در همان زمان در هفته نام پارسیان از طرف یکی از اعضای سازمان همیاری مطرح شد که ارباب جرید نمی توانند عضو هیئت مدیره این سازمان باشند، موضعی که دو سال بعد از آن با عضویت سردبیر هفته نامه ای که خط غالب آن دفاع از سلطنت طلبان و خاندان پهلوی است به فراموشی سپرده شد.

3 - عدم اعتماد به جامعه ایرانی: در سال 2009 دو نفر از اعضای هیئت مدیره استعفاء می دهند. بجای استفاده از دو عضو علی البدل انتخابی، دو عضو مشاور به عضویت هیئت مدیره در می آیند که یکی از آن ها به ریاست هیئت مدیره برگزیده می شود، بدون این که هیچ اطلاعی به جامعه ایرانی در سیدنی از این تغییر و تحولات درونی داده شود. همچنین در نیمه اول سال 2010 نیز دو عضو انتخابی هیئت مدیره استعفاء می دهند و باز هیچ خبری به بیرون یعنی جامعه ایرانی درج نمی کند و اصولاً شعور اجتماعی ایرانیان مقیم سیدنی نادیده گرفته می شود.

چندی است که سازمان همیاری ایرانیان در سیدنی توسط هیئت جدیدی مدیریت می گردد. هیئت مدیره جدید در طی این مدت سیاست هائی را در راستای فعالیت های این سازمان اتخاذ کرده که جای تامل بسیار دارد. سازمان همیاری مانند دیگر سازمان های رسمی ملیتی که توسط اداره مهاجرت استرالیا تامین مالی شده، تابع سیاست عمومی این اداره می باشد. وظیفه این گونه موسسه ها مانند سازمان همیاری توسط اداره مهاجرت تعریف شده، از جمله کمک به بارآوری چند فرهنگی در استرالیا است. متأسفانه ما مدتی است شاهد نادیده گرفتن کمک های بدون تبعیض به گروه های ایرانی در سیدنی و نیز جلوگیری از گسترش برخی کارهای فرهنگی مترقی بوده ایم. این سیاست ها که از دیدگاه های سیاسی هیئت مدیره کنونی برمی خیزد، به مانعی در راه ارتباط تنگاتنگ ایرانیان استرالیا با هم تبدیل شده است. ناگفته نماند که در همین زمان، کارهای مفیدی نیز توسط این دوره مدیریت در سازمان همیاری صورت گرفته است.

"کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا" از زمان شکل گیری، به مسائل ایرانیان سیدنی اعم از سیاسی، فرهنگی و معیشتی احساس مسئولیت می کند. تا مدت ها در خدمت اهداف و برای برخی کارها تعدادی از جلسات کمیته در سالن کتابخانه ایرانیان در مکان سازمان همیاری برگزار می شد. برای گرفتن سالن بزرگتر جهت مراسم های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی از امکانات سازمان همیاری استفاده می کردیم زیرا هزینه سالن تقریباً به نصف تقلیل پیدا می کرد. تا این که در اواخر سال 2009 سازمان همیاری اعلام کرد که دیگر سالن برای کمیته ما نمی گیرد و به میز کتاب کمیته همبستگی اجازه گذاشتن میز کتاب در مراسم های خود را نمی دهد. اوایل امسال در اعتراض به این سیاست های تبعیض آمیز از جانب سازمان همیاری ایرانیان، به آن ها نامه ای نوشته، با برشمردن بعضی از موضوعات از جمله؛ عدم شفافیت تشکیلاتی و سیاسی، عدم اطلاع رسانی به جامعه و جلوگیری از رقص شرکت کنندگان در مراسم مهرگان سال 2009 و این که این سیاست همخوانی با سنت های ارتجاعی رژیم در داخل کشور می باشد، جلوگیری از میز کتاب به بهانه نبودن مکان کافی و بستن امکان گرفتن سالن به روی کمیته ما به عنوان یکی از گروه های فعال جامعه ایرانی، خواهان یک جلسه مشترک شد.

این جلسه تشکیل شد ما با اعتماد متقابل نوشتن گزارش جلسه را به عهده هیئت مدیره سازمان همیاری گذاشتیم و به طرح مسائل پرداختیم. بعد از مدتی گزارش نشست مشترک، با سازمان همیاری بدست ما رسید. گزارش نشان می داد که افراد هیئت مدیره ظاهراً با خودشان به تنهایی، جلسه داشته اند. گزارش سازمان همیاری از این جلسه ضمیمه می باشد. اشاره ای به آن و توضیحات نوشته نشده ما را در صورت جلسه در زیر می آوریم.

در رابطه با عدم کرایه کردن سالن در گزارش آمده بود " علت تصمیم هیئت مدیره برای قطع این سرویس چند شکایت از طرف مدیریت سالن "دورתי کامیونیتی سنتر" از جمله بدنبال برگزاری مراسم سالگرد اعدام زندانیان سیاسی توسط همین کمیته در این سالن بود". ما توضیح دادیم، برنامه یادمان کشتار زندانیان سیاسی توسط ما نبوده و کمیته سازمانده مراسم از درون یک فراخوان و در یک جلسه عمومی شکل گرفت که سه نفر از جمع فراخوان دهنده آن از هیئت مدیره سازمان همیاری بوده اند. آیا سازمان همیاری باید تصمیم به قطع این خدمات بگیرد؟ و یا به شیوه بهتری جلسه بگذارد و این مشکلات را با بحث و توضیح حل کند و به مسئولان سالن توضیح دهد. بهتر این است که در تصمیم اشتباه خود تجدید نظر کنید.

ما اشاره کردیم که جلوگیری از رقص توسط حاضران در مراسم مهرگان سال 2009 نادرست بوده که مورد تائید هیئت مدیره سازمان همیاری نیز قرار گرفت و توضیح هیئت مدیره این بود که آنها قبل از گرفتن سالن نمی دانستند که در ساختمان مرکزی بهائی ها رقصیدن ممنوع است. در متن گزارش آنها آمده است: " با وجود این از آن جا که قرار برای رقصیدن در برنامه مهرگان نبود اگر هم قرارداد خوانده می شد این ضابطه باعث نگرفتن سالن نمی شد." در اینجا مشخص است که، هیات مدیره سازمان همیاری وسیله را توجیه می کند.

در رابطه با تغییرات در درون هیئت مدیره و عدم اطلاع آن به مردم و نیز برگماری های نادرست بطور مثال دو نفر از عضویت هیئت مدیره استعفاء دادند که در عین حال دو عضو علی البدل نیز وجود داشته است چرا باید دو عضو مشاور، هیئت مدیره بشوند و... به قسمتی از جواب هیئت مدیره توجه کنید؛ " کمیته همبستگی می توانستند با سؤال از یکی از اعضاء هیئت مدیره در شب جشن مهرگان به نگرانشان پایان دهند." در آن جلسه هیئت مدیره پذیرفت که این پیشنهاد خوبی است و ما در آینده اطلاع رسانی عمومی می کنیم. اما عملکرد بعدی نشان داد که در تحولات بعدی هم از همین شیوه پنهان کاری استفاده شد و استعفاء دو تن دیگر از هیئت مدیره به عنوان یک مسئله " داخلی " اعلام نشد. روند بعدی نه این که تجدید نظری را نشان نداد بلکه هم چنان پیش رفت. متأسفانه اعضاء هیات مدیره، فکر می کنند که عدم اطلاع رسانی به جامعه، تنها نگرانی ما است.

برای جلوگیری از گذاشتن میز کتاب کمیته، آنان در ابتدا اظهار داشتند مکان کافی در سالن وجود ندارد و با توجه به اعتراض ما به وجود جای کافی، اعضاء هیئت مدیره سازمان همیاری به تناقض گویی افتادند، که میز کتاب ما یک میز کتاب کمونیستی است و بعلمت این که سازمان همیاری با صاحبان شغلی، سلطنت طلبان، بهائی ها و مسلمانان و... در رفت و آمد است نمی تواند به ما اجازه دهد که در مراسمی که سازمان همیاری برگزار می کند میز کتاب بگذاریم، (اینجا قضاوت را بر عهده صاحبان شغلی و گروه های نامبرده در بالا می گذاریم که آیا با برگزاری میز کتاب ما مخالفند؟). با وجودی که همین گفته این افراد خود يك نوع سرکوب آزادی عقیده و بیان آشکار است، اعلام نمودیم که میز کتاب تشویق به کتابخوانی و یک کار فرهنگی است. حتی توضیح دادیم که میز کتاب کاری فرهنگی است و سال ها در سیدنی فعالیت دارد و اساساً یک میز کتاب کمونیستی نیست، انواع عنوان کتاب ها را شما می توانید در آن پیدا کنید. ولی متأسفانه، اعضاء جدید هیئت مدیره مصمم به حذف فرهنگ و نیروهای مترقی در جامعه بودند.

در گزارش تنها یک جمله از صحبت های رفقای نماینده کمیته ما آمده بود. نه تنها این نشان از نادیده گرفتن اصول ارتباط متقابل داشت بلکه مشخص می کرد که اعضاء هیئت مدیره در اتخاذ سیاست های ضد فرهنگی و نزدیکی به جریان های ارتجاعی سرهستند. برای کسانی که تاریخ ایران و مردمان شرافتمندش را با تاریخ شاهان خونخوار و ستمگر ایران اشتباه گرفته اند، برای کسانی که به میز کتاب و کتابخوانی و کار فرهنگی آگاه گرانه حساسیت منفی نشان می دهند، باید روشن کرد که ظاهراً تحت عنوان متحد کردن ایرانیان بها دادن به عناصر دو رژیم سلطنتی و جمهوری اسلامی هیچ دردی از مشکلات ایرانیان سیدنی دوا نخواهد کرد و پای آنها را در روزنامه ها، رادیو ها و رسانه های گروهی و باز خواهد کرد .

در تداوم تناقضات این سازمان با جامعه، برخورد به میز کتاب، " کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا" وجود دارد. در سال های گذشته مسئولین سازمان همیاری با دعوت از میز کتاب ما، خواهان شرکت آن در برنامه هایشان بودند (برنامه های در سالن و یا در هوای آزاد مانند 13 بدر) متأسفانه برخوردهای ضد فرهنگی که پیشتر اشاره شد، با سمت گیری های مشخص کار را به آن جا کشانید که سازمان همیاری با درخواست کمیته ما برای برپایی میز کتاب در 13 بدر امسال از موضعی کاملاً کاسبکارانه و جانبدارانه، آن را در صف صاحبان مشاغل مانند مغازه های ایرانی و چلوکبابی ها قرار داد وقتی هم هیئت

مدیره با اعتراض ما که به یکسان دیدن کار فرهنگی و کسب و کار روبرو شد، ما را به تحویل به سکیوریتی و پلیس تهدید کرد. ما برای این مدعیان "کمک به ایران و ایرانی"، روشن کرده بودیم که میز کتاب ما نه تنها سود آور نیست بلکه غیر انتفاعی و کمیته ما از موضع تعهد انسانی و اجتماعی، این میز کتاب را برپا می کند. با وجود عدم تمایل، کمیته ما برای این کار فرهنگی وجهی هم پرداخت تا اجازه داشته باشد در مراسم ملی تاریخی ایرانیان یعنی 13 بدر، میز کتابی بر پا کند و برای ایرانیان به کتاب خوانی تشویقی باشد.

در مراسم جشن مهرگان 2010، با هماهنگی با هیات مدیره سازمان اجازه گرفتیم که میز کتاب خود را برگزار کنیم. اما، هیئت مدیره سازمان همیاری، حتی اجازه نداد تا بلو اسم میز کتاب کمیته ما در جشن مهرگان گذاشته شود، و این کار را سیاسی می دید اما آیا جشنی که باید یادآور وقایع تاریخی و مروری بر آن باشد، تبدیل به یک جریان سلطنت طلبانه ارتجاعی می شود سیاسی نیست؟! معلوم نیست که این ایران ما بدون مردمش بدون دهقانانش با حذف دیگر ملیت های درونش، که در فصل محصول برداری به جشن و پایکوبی میپرداختند چه مقوله ای است؟ چرا در جشنی که اساساً مردم پایه اساسی آن بوده اند هیچ صحبتی از مردم نیست و قبر کوروش و تاریخ پرستی شاهانه و بدون محتوی، مضمون اصلی جشن مهرگان می شود، آیا این کار سیاسی نیست؟

اگر از کل تاریخ دیکتاتوری ضد فرهنگ و کتاب در ایران بگذریم و تنها وقایع سال 1358 و حمله عوامل جمهوری اسلامی به کتابفروشی ها و میز کتاب های خیابانی و آتش زدن آنها را بیاد بیاوریم. عمل کرد هیات مدیره سازمان همیاری نسبت به میز کتاب کمیته ما و توجیحات آگاهانه یا ناآگاهانه آنها، (عدم مکان کافی، مارک کمونیستی زدن، میز کتاب را در کنار سایر اصناف قرار دادن و حذف تابلو میز کتاب)، آیا شما را به یاد عملکرد حکومت اسلامی در اوایل انقلاب، آن هم در کشور استرالیا نمی اندازد؟

سیاست های دیگر سازمان همیاری در طولانی مدت تأثیرات مخربی در جامعه ایرانی خواهد گذاشت و زمینه را برای نفوذ عناصر جمهوری اسلامی و سلطنت طلبان در بین ایرانیان سیدنی آماده می سازد. از جمله می توان به قطع کمک به گروه های مختلف ایرانی در گرفتن سالن با قیمت ارزانتر و نیز قطع استفاده از سرویس های خود به گروه های دیگر به صورت جانبدارانه نام برد. سازمان همیاری با هیئت مدیره جدیدش، برای خود سیاست برخورد به دیگران را تعیین می کند و به خود این اجازه را می دهد که نسبت به گروه های کاری ایرانی موضع گیری تبعیض آمیز داشته باشد. اعضای هیئت مدیره امکانات دولتی اداره مهاجرت را هم حاضر نیستند در اختیار همگانی ایرانیان قرار دهند و بستن امکانات بطرف گروه ها و سازمانهایی مانند "کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا"، یعنی موضع گیری علیه کسانی که تمام تلاش خود را در خارج از کشور به مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی ایران و در دفاع از کارگران و زحمتکشان، دفاع از زنان، دانشجویان، روشنفکران و نویسندگان و بخاطر فشار به جمهوری اسلامی و ایستادن در مقابل دست درازی های این رژیم دردنده خو علیه سمتیدگان جامعه سازمان داده است. کمیته ما به این مبارزه و دفاع مفتخر است.

این که ما امروزه از حق نه تنها کمیته همبستگی بلکه هر نیروی مترقی دیگری برای بیان نظرات و آزادی فعالیت هایش دفاع می کنیم فقط به محدوده ایرانیان در سیدنی بر نمی گردد. برای این که در فردای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی هر کس نتواند با دست انداختن به قدرت و امکانات، خود را وصی و قیم مردم قلمداد کند باید از همین امروز کنترل متقابل سازمان های اجتماعی جامعه را (اگر چه در سطح محدود) سازمان داد و تبدیل به یک نوع برخورد و فرهنگ نهادینه در جامعه کرد. از اینرو ما از همه ایرانیان مقیم سیدنی می خواهیم که در رابطه با سیاست های نادرست و ضد دموکراتیکی که هیئت مدیره سازمان همیاری اتخاذ کرده و می کند ساکت ننشسته و خواهان جوابگویی این هیئت مدیره به جامعه ایرانیان شوند.

این مقاله قبل از آخرین انتخابات هیئت مدیره سازمان همیاری در اوایل ژانویه 2011 نوشته شده با این حال ما با طرح مسائل بالا تلاش می کنیم که هیئت مدیره جدید با آگاهی از مسائل گذشته و با درسگیری از آن ها بتواند نقش متهدانه ای نسبت به جامعه ایرانی در پیش گیرد.

کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا

proletarianunite@gmail.com



صورتجلسه هیئت مدیره سازمان همیاری ایرانیان با کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا 28 ژانویه 2010

حاضرین : از سازمان همیاری ایرانیان: خانمها سوزان رزم آرا، گیتی تیموری - و آقایان محمد حسینی پور، احمد اکبری، مجید موسوی، سیامک قهرمان، جهان ورکی و سیروس رزاقی پور
از کمیته همبستگی: آقایان طاهر پرتوی، نوروز امیدیان و هاشم محمدیان

در ساعت 5.30 طبق قرار قبلی سه نفر از اعضای کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا که با ارسال نامه ای سنوالاتی از هیئت مدیره داشتند در جلسه حضور یافتند. در آغاز جلسه مراسم معرفی به عمل آمد. در ابتدا خانم رزم آرا، رئیس سازمان، از لحن نامه نوشته شده انتقاد کردند. آقای امیدیان از اعضای همبستگی اظهار داشتند که در این جلسه برای همکاری و تفاهم شرکت کرده اند و گرنه می توانستند از طرق دیگر حرکت کنند.

سنوالات یک به یک توسط آقای سیروس رزاقی پور خوانده شد و توسط اعضای هیئت مدیره و مشاورین به آنها پاسخ داده شد.

* در پاسخ به سنوال اول ("سازمان همیاری قبلا برای گرفتن مکان های برگزاری مراسم ایرانی در سیدنی به گروه های مختلف خدماتی انجام می داد که شامل گرفتن سالن از گروه های فرهنگی و دولتی استرالیایی با قیمت ارزانتر و سهولت در رزرو کردن این مکان ها برای گروه های مختلف ایرانی می شد. حذف این سرویس به گروه های ایرانی حتی با سیاست های اداره مهاجرت استرالیا مبنی بر رشد گروه های قومی و کمک های فرهنگی اجتماعی متضاد است.")

در پاسخ به این سنوال گفته شد: این سرویس به هیچ عنوان جزو برنامه های خدماتی اداره مهاجرت نمی باشد و سرویسی بود که بنا به تصمیم هیئت مدیره برای کمک به گروه هایی که نیاز به اجاره سالن برای جلسات عمومی داشتند داده می شد تا با استفاده از بیمه سازمان اجاره کمتری بپردازند. علت تصمیم هیئت مدیره برای قطع این سرویس چند شکایت از طرف مدیریت سالن دورتی کامیونیتی سنتر از جمله بدنبال جلسه برگزاری مراسم سالگرد اعدام زندانیان سیاسی توسط همین کمیته در این سالن بود. مدیریت سالن شکایت داشت که: برگزار کنندگان پیش از ساعت به سالن آمده - سالن را دیرتر ترک کرده و به هیچ وجه نظافت سالن را رعایت نکرده اند. مدیریت سالن، سازمان همیاری را تهدید نمود که اگر چنین وضعی ادامه یابد پس از این سالن را به سازمان اجاره نخواهند داد.

از آنجا که همه گروه ها می توانند با پرداخت مبلغی بیشتر، از بیمه سالن استفاده کرده و خود مستقلا سالن را اجاره کنند، هیئت مدیره تصمیم گرفت این سرویس را قطع نماید مگر در مواردی که به تصویب برسد. پس از بحث گفتگو در این مورد قرار شد این مطلب در هیئت مدیره مور بررسی مجدد قرار گیرد.

* سنوال دیگر: ("سازمان همیاری در مراسم جشن مهرگان که در بهائی سنتر برگزار کرده است بر طبق خواست مسئولین بهائی سنتر از رقص افرادی از شرکت کنندگان در این مراسم ممانعت بعمل آورده است که این ممانعت با ارتجاعی ترین سنت های رژیم اسلامی در ایران همخوانی داشته و برای اینکه به یک روند فرهنگی تبدیل نشود، باید به آن شدیداً برخورد کرد و کسانی را که این ممانعت را بعمل آورده اند مورد توبیخ قرار داد.")



در پاسخ به این مورد گفته شد: هر سالنی ضوابط و مقررات خود را دارد و ما نمی توانیم مدیریت سالنی را بخاطر ضوابط و مقرراتشان توبیخ کنیم. آقای سیروس رزاقی پور گفتند که هیئت مدیره با توجه به برنامه های جشن مهرگان و موقعیت سالن بهایی سنتر این سالن را مناسبترین تشخیص دادند گو اینکه ایشان ریز قرارداد و مقررات سالن در مورد رقص را ندیده بودند. با وجود این از آنجا که قراری برای رقصیدن در برنامه مهرگان نبود اگر هم قرارداد خوانده می شد این ضابطه باعث نگرفتن سالن نمی شد. در مورد اجاره این سالن برای برنامه های آینده نظر هیئت مدیره بر این است که برای برنامه هانی که در آن رقص نباشد مانند سخنرانیها و موسیقی های سنتی سالن بهایی سنتر بسیار مناسب است و باز هم می شود از آن استفاده نمود ولی نه برای برنامه هایی که قرار است با رقص شرکت کنندگان همراه باشد.

***سئوال دیگر:** (" سازمان همیاری در رابطه با جامعه ایرانی دارای شفافیت تشکیلاتی و سیاسی (به مفهوم سیاست های اتخاذ شده) نیست . برای مثال ، شما در مراسمی فردی رابه عنوان رئیس هیئت مدیره معرفی کرده اید که حتی عضو علی البدل هم نبوده است . جامعه ایرانی باید از تصمیمات هیئت مدیره سازمان همیاری و کارهای انجام شده آگاهی دائمی و کافی داشته باشد. ")

در پاسخ به این سئوال توضیح داده شد که: بدنبال استعفای آقای کامران کشاورز از ریاست هیئت مدیره پیشین چون زمان کوتاهی به مجمع عمومی باقی مانده بود هیئت مدیره از آقای احمد اکبری که مشاور سازمان بودند خواست که سرپرستی سازمان را تا مجمع عمومی عهده دار شوند. این تصمیم در صورت جلسه هیئت مدیره ضبط شده است. کمیته همبستگی می توانستند با سوال از یکی از اعضای هیئت مدیره در شب جشن مهرگان به نگرانی شان پایان دهند.

***سئوال دیگر:** (" در یکی از مراسم های عمومی که سازمان همیاری بر گزار کرده است ، از برگزاری میز کتاب کمیته ما که فعالیتی کاملا و اساسا فرهنگی است و در جهت تشویق و ترویج کتاب خوانی و فرهنگ ایرانی بوده و سال هاست که در مراسم های مختلف برگزار می شود ، متاسفانه با بهانه نبودن مکان برای میز کتاب جلوگیری بعمل آمد ")

* پاسخ داده شد که این مورد هم جزئی از ضوابط سالن بود که اجازه میز کتاب بدلیل سیاسی بودن برخی از کتاب ها نمی دادند. این نکته نیز یاد آوری شد که اگر سالنی برای برنامه های سازمان مناسب باشد ولی اجازه فروش کتاب یا برگزاری نمایشگاه که جزو برنامه سازمان نباشد ندهد ، باز هم هیئت مدیره می تواند آن سالن را بگیرد. در ضمن این سرویس در طول سالها در سالن هانی که مجاز بوده به کمیته داده شده است و می تواند ادامه داشته باشد مگر اینکه به دلیلی هیئت مدیره تصمیمی جز این بگیرد. به پیشنهاد یکی از اعضای هیئت مدیره قرار شد در ارتباط با فروش هر گونه نوشتجات سیاسی در برنامه های سازمان تجدید نظر شود.

* در این جلسه اعضای هیئت مدیره بخصوص خانم رزم آرا از اعضای کمیته همبستگی سئوال کردند که در طول این سالها که سازمان این سرویس ها و خدمات را به آنها داده است آیا حتی یکبار هم مورد قدر دانی آنان قرار گرفته است؟ آیا هیچگاه یکی از آنها داوطلب همکاری با این سازمان شده است؟ آیا هیچگاه در مجمع عمومی این سازمان شرکت کرده اند یا آمادگی خود را برای عضویت در هیئت مدیره اعلام کرده اند؟

این جلسه در ساعت 6.30 به پایان رسید.